

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudcem Karlem Ulíkem ve věci

žalobce: **B. D.**
narozen dne X
státní příslušník Alžírské demokratické a lidové republiky
toho času X

proti

žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje**
Na Baních 1535, 156 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 5. 2022, č. j. KRPS-266174-73/ČJ-2021-010026-KRUZZC,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného v záhlaví (dále „napadené rozhodnutí“). Žalovaná tímto rozhodnutím prodloužila dle § 125 odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců za území České republiky a o změně některých zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců“), dobu zajištění žalobce za účelem jeho správního vyhoštění o 40 dní.

Shrnutí žaloby

2. Žalobce v žalobě nejprve uvedl, že žalovaná porušila § 3 ve spojení s § 2 odst. 1 a 4, § 50 odst. 2 a 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále „správní řád“). Dále podle něj porušila § 124 odst. 3 a § 125 zákona o pobytu cizinců a čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“).
3. Konkrétně žalobce namítá, že nebyly splněny podmínky uvedené v § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců pro prodloužení jeho zajištění. Podmínkou prodloužení zajištění podle citovaného ustanovení totiž je, že (1) došlo ke zpoždění ze strany třetích zemí a zároveň (2) policie vyvinula řádné úsilí v průběhu získávání nezbytných dokladů.
4. K první podmínce žalobce namítá, že dne 7. 5. 2022 jej v zařízení pro zajištění cizinců (dále „ZZC“) bezdůvodně fyzicky napadli policisté. Žalobce následně kontaktoval Alžírské velvyslanectví v Praze (dále „Velvyslanectví“) a také podal stížnost na policisty a stížnost na umístění do přísného režimu v ZZC. Velvyslanectví zaslalo Ředitelství služby cizinecké policie (dále „ŘSCP“) dopis, doručený 25. 5. 2022, v němž požádalo o odložení repatriace žalobce do doby, než bude rozhodnuto o jeho stížnosti. Tato žádost Velvyslanectví není podle žalobce „zpožděním ze strany třetích zemí“ ve smyslu § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, ale odpovídající reakcí na jeho závažnou stížnost.
5. K druhé podmínce žalobce namítá, že byl zajištěn dne 21. 10. 2021. Žádost o jeho ztotožnění byla odeslána na Velvyslanectví až 15. 11. 2021, tedy 4 týdny po jeho zajištění. Tato prodleva nebyla ničím vysvětlena. Následně policie obdržela od Velvyslanectví zprávu o ztotožnění žalobce až dne 7. 3. 2022. Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by žalovaná v mezidobí něco podnikla, například svoji žádost urgovala. Ani po ztotožnění nepostupovala žalovaná řádně, neboť o možnosti uskutečnění deportace věděla od 7. 3. 2022, naplánovala jeho odlet na 17., resp. 24. 4. 2022. Ani důvody tohoto prodlení nebyly vysvětleny.

Vyjádření žalované

6. Žalovaná s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Tvrdí, že vynaložila veškeré úsilí, aby realizace vyhoštění žalobce byla úspěšná. Připomíná, že žalobce podal čtyři žaloby, jimiž napadl předchozí rozhodnutí o prodloužení zajištění, přičemž všechny žaloby byly zamítnuty. Dále uvádí, že dne 23. 5. 2022 obdržela sdělení ŘSCP, že byla pro žalobce zabezpečena letenka. Dne 24. 5. 2022 žalovaná vydala příkaz k propuštění na 26. 5. 2022 (den plánovaného odletu), kdy tedy mělo být vyhoštění realizováno. Žalovaná připomíná, že šlo o již druhý pokus vyhoštění. První pokus žalobce zmařil při odletu, což je popsáno v předchozích vyjádřeních. Dne 25. 5. 2022 žalovaný obdržel neoficiální překlad žádosti Velvyslanectví o odložení repatriace žalobce, než bude rozhodnuto o jeho stížnosti na policisty. Na základě tohoto požadavku žalovaná zrušila plánovanou realizaci vyhoštění. Žalovaná poukazuje na to, že žalobce stížnosti podal až poté, co se dozvěděl o plánované realizaci vyhoštění. Jeho jednání je účelové s cílem zmařit realizaci vyhoštění. Žalovaná musela požadavku Velvyslanectví vyhovět. Stížnost žalobce je stále v šetření Generální inspekce bezpečnostních sborů.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

7. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, ve lhůtě dle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žaloba je tedy věcně projednatelná. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
8. Soud rozhodl o žalobě bez jednání v souladu s § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce o nařízení jednání ve stanovené lhůtě nepožádal a žalovaná výslovně uvedla, že nepožaduje nařídit jednání.

Podstatný obsah správního spisu

9. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce byl dne 21. 10. 2021 zajištěn podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Téhož dne bylo žalobci oznámeno zahájení správního řízení o správním vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona o pobytu cizinců a byl vyslechnut za přítomnosti tlumočníka z arabského jazyka.
10. Rozhodnutím žalované ze dne 21. 10. 2021, č. j. KRPS-266174-17/ČJ-2021-010026, bylo rozhodnuto o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců na 90 dnů z důvodu existence nebezpečí, že by mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění.
11. Dne 22. 10. 2021 podala žalovaná u ŘSCP žádost o zjištění totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu žalobci.
12. Rozhodnutím žalované ze dne 22. 10. 2021, č. j. KRPS-266174-34/ČJ-2021-010026-ZZC, bylo žalobci uloženo správní vyhoštění na dobu dvou let. Rozhodnutí o vyhoštění nabylo právní moci dne 2. 11. 2021.
13. Přípisem ze dne 10. 1. 2022 byla žalovaná informována ŘSCP o tom, že dne 15. 11. 2021 byly na Velvyslanectví zaslány veškeré dokumenty týkající se zjištění totožnosti žalobce a vystavení náhradního cestovního dokladu žalobci, přičemž do data odeslání přípisu, tj. do 10. 1. 2022, nebyla Velvyslanectvím poskytnuta žádná odpověď.
14. Rozhodnutím žalované ze dne 14. 1. 2022, č. j. KRPS-266174-42/ČJ-2021-010026-KRUZZC, bylo rozhodnuto o prvním prodloužení doby zajištění, a to o 90 dnů, s odůvodněním, že do současné doby neobdrželo ŘSCP od Velvyslanectví žádné sdělení týkající se ověřování totožnosti žalobce, přičemž ŘSCP bude i nadále činit kroky vedoucí ke zdárné realizaci správního vyhoštění. V původní lhůtě pro zajištění (stanovené prvním rozhodnutím o zajištění) do 18. 1. 2022 nebylo možné vystavit pro žalobce náhradní cestovní doklad a realizovat vyhoštění zpět do domovského státu. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 3. 2. 2022, č. j. 47 A 7/2022-17.
15. Přípisem ze dne 10. 3. 2022 ŘSCP sdělilo žalované, že Velvyslanectví v odpovědi ze dne 7. 3. 2022 potvrdilo totožnost žalobce. ŘSCP uvedlo, že na základě této informace bude žalobci vydán náhradní cestovní doklad, jehož vyhotovení standardně trvá přibližně jeden měsíc od podání žádosti o jeho vystavení, jehož podmínkou je vystavení letenky pro konkrétní let, kterým bude správní vyhoštění realizováno. Žalobci byl několikrát nabídnut dobrovolný návrat. Žalobce této možnosti nevyužil a sdělil, že se do země původu vrátit nechce. Byla proto zajištěna realizace vyhoštění s tříčlennou eskortou. Jelikož pro občany

České republiky platí vízová povinnost, je nutné pro eskortující policisty získat víza. O jejich vystavení žádá ŘSCP alžírské orgány prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí. Proces vydání víz trvá zhruba jeden měsíc. Termíny návratových letů pořádaných agenturou FRONTEx, kterými se realizují hromadné deportace z území členských států Evropské unie, nejsou na požadované období dostupné. Byla proto oslovena cestovní kancelář s žádostí o stanovení termínu letu a rezervaci letenek pro žalobce a eskortu tak, aby byly splněny výše uvedené podmínky a současně respektována doba zajištění. Cestovní kancelář původně navrhla nejbližší vhodný termín 17. 4. 2022. Termín byl však vzápětí zrušen, neboť let již byl obsazen jinou deportovanou osobou z jiného členského státu Evropské unie a žádná letecká společnost provozující komerční lety neumožní, aby na palubě letadla bylo více deportovaných osob. Nejbližší možný termín, který splňuje podmínky, byl tedy stanoven na den 24. 4. 2022. Termín vyhovuje z hlediska časového prostoru pro vydání náhradního cestovního dokladu pro žalobce, pro vydání víz pro policisty a z hlediska logistického zabezpečení realizace vyhoštění. Ve lhůtě trvání zajištění, tj. do 18. 4. 2022, nebude možné vyhoštění realizovat. Bude proto nezbytné zajištění prodloužit nejméně do 25. 4. 2022. Zároveň ŘSCP poukázalo na to, že v případech ověřování totožnosti a vydávání náhradních cestovních dokladů je s Velvyslanectvím dobrá spolupráce a v minulosti byla již v několika případech totožnost ověřena, vydány náhradní cestovní doklady a následně úspěšně realizováno správní vyhoštění.

16. Rozhodnutím ze dne 30. 3. 2022, č. j. KRPS-266174-52/ČJ-2021-010026-KRUZZC, rozhodla žalovaná o druhém prodloužení doby zajištění, a to o dalších 7 dnů. V odůvodnění uvedla, že žalobce byl zajištěn na dobu 90 dnů za účelem správního vyhoštění. Jelikož žalobce nebyl ztotožněn, následně rozhodla o prodloužení doby zajištění na dalších 90 dnů. Přihlédla přitom ke složitosti přípravy správního vyhoštění a k tomu, že ŘSCP do dne 11. 1. 2022 neobdrželo odpověď na žádost o ztotožnění žalobce od Velvyslanectví. Dále uvedla, že přes řádné úsilí policie bylo nutné přistoupit k dalšímu prodloužení doby zajištění. Do odůvodnění převzala důvody, které sdělilo ŘSCP v přípisu ze dne 10. 3. 2022. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 12. 5. 2022, č. j. 46 A 1/2022 - 13.
17. Dne 20. 4. 2022 ŘSCP informovalo žalovanou, že zabezpečilo náhradní cestovní doklad k realizaci vyhoštění a letenku pro žalobce na den 24. 4. 2022.
18. Dle úředního záznamu ze dne 24. 4. 2022 se žalobce sám v noci před plánovaným odletem úmyslně zranil v cele ZZC. Při ošetření uvedl, že tak učinil, aby zmařil svůj odlet.
19. Dle záznamu o neprovedení letecké eskorty ze dne 24. 4. 2022 začal žalobce při nástupu do letadla křičet, brečet a strhávat si obvazy. Kapitán hlídce sdělil, že musí okamžitě opustit s žalobcem palubu.
20. Rozhodnutím ze dne 25. 4. 2022, č. j. KRPS-266174-59/ČJ-2021-010026-KRUZZC, rozhodla žalovaná o třetím prodloužení doby zajištění, a to o dalších 35 dní. V odůvodnění žalovaná poukázala na zmaření prvního pokusu o vyhoštění žalobcem a vyslovila přesvědčení, že se jí v prodloužené lhůtě podaří správní vyhoštění realizovat. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 5. 2022, č. j. 50 A 1/2022-11.
21. Dne 11. 5. 2022 ŘSPC informovalo žalovanou, že zabezpečilo náhradní cestovní doklad za účelem realizace vyhoštění. K přípisu je přiložena jeho kopie s datem vydání 9. 5. 2022 a datem vyhoštění 26. 5. 2022

22. Dne 20. 5. 2022 ŘSPC informovalo žalovanou, že žalobci zabezpečilo letenku v termínu 26. 5. 2022.
23. Dne 24. 5. 2022 byl ŘSPC doručen neoficiální překlad přípisu Velvyslanectví. V něm je uvedeno, že žalobce informoval Velvyslanectví o podmínkách v zajištění, zejména o událostech, které se tam před pár dny odehrály. Podle žalobce měl být bez zjevného důvodu slovně a fyzicky napaden policisty a poté čtyři hodiny připoután k lůžku. Žalobce také avizoval, že podá právní stížnost. Velvyslanectví proto žádá o odložení jeho repatriace do doby, než bude přijato rozhodnutí o stížnosti, kterou podal.
24. Dne 25. 5. 2022 ŘSPC informovalo žalovanou, že na základě žádosti žalobce zrušilo plánovanou realizace jeho vyhoštění v termínu 26. 5. 2022.
25. Napadeným rozhodnutím ze dne 26. 5. 2022 žalovaná rozhodla o čtvrtém prodloužení zajištění žalobce podle § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců, a to o 40 dnů. Důvodem je právě zrušení plánovaného vyhoštění z důvodu požadavku na straně Velvyslanectví. Zajištění je prodlouženo přiměřeně tak, aby bylo vyhoštění úspěšně realizováno. Pokud budou naplněny podmínky dle § 126 zákona o pobytu cizinců, bude zajištění bezodkladně ukončeno.

Posouzení žalobních bodů

26. Podle § 125 odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců policie je oprávněna prodlužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 větě první za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí policie ke zpoždění ze strany třetích zemí.
27. Žalobce namítá, že žádost Velvyslanectví o odložení repatriace nelze podřadit pod pojem „zpoždění ze strany třetích zemí“. Velvyslanectví se pouze zastalo svého občana.
28. Velvyslanectví je zastupitelským úřadem Alžírské demokratické a lidové republiky, tedy třetí země. Zpoždění na jeho straně je tedy bez pochyb zpožděním přičitatelným třetí zemi.
29. V nyní posuzované věci byla realizace vyhoštění plánována na 26. 5. 2022. Velvyslanectví požádalo dne 24. 5. 2022 o odklad realizace vyhoštění žalobce. Nebýt této žádosti, lze rozumně předpokládat, že by k realizaci vyhoštění 26. 5. 2022 došlo. Byť typickým příkladem zpoždění ve smyslu citovaného ustanovení budou prodlevy zastupitelského úřadu v odpovědích na žádosti o vydání náhradního dokladu, nelze vyloučit, že zastupitelský úřad zpoždění při realizaci vyhoštění způsobí i jiným způsobem. Z hlediska smyslu citovaného ustanovení je podstatné, že výsledný odklad vyhoštění byl přičitatelný zastupitelskému úřadu (nikoliv policii), a to bez ohledu na to, zda šlo o prodlevu způsobenou ospravedlnitelnými důvody na straně zastupitelského úřadu či nikoliv. Ostatně to české státní orgány mohou jen velmi těžko posuzovat. Z hlediska důvodnosti prodloužení zajištění tak není podstatné, zda byl požadavek zastupitelského úřadu na odklad vyhoštění z důvodu stížnosti žalobce na policisty legitimním či nikoliv. Soud v tomto ohledu podotýká, že žalobce v žalobě ani netvrdí, že žalovaná měla jinou skutečnou možnost než žádosti Velvyslanectví vyhovět. Spíše pro úplnost tak lze jen podotknout, že předpokladem zajištění udržitelného procesu navrácení je mezinárodní spolupráce se zeměmi původu, a to ve všech fázích procesu navrácení (bod 7 preambule směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o

společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí).

30. Soud tak uzavírá, že žádost Velvyslanectví o odklad vyhoštění doručená policii v neoficiálním překladu dva dny před plánovanou realizací vyhoštění představovala důvod, pro který nebylo již připravené vyhoštění realizováno. Šlo tak o zpoždění vzniklé na straně třetí země.
31. Pokud jde o druhou námitku, že policie nevyvinula řádné úsilí při zjišťování totožnosti žalobce a plánování jeho prvního odletu (na 17., resp. 24. 4. 2022), s touto námitkou se zdejší soud již velmi podrobně vypořádal při přezkumu předchozích rozhodnutí o prodloužení zajištění. Zde soud pro stručnost odkazuje na svůj rozsudek ze dne 12. 5. 2022, č. j. 46 A 1/2022-13, kde se v odst. 25–26 vypořádal s namítanou prodlevou mezi zjištěním jeho totožnosti a stanovením deportačního letu, v odst. 27 s námitkou prodlevy při odesílání žádosti o ztotožnění žalobce a v odst. 28 s námitkou následné pasivity žalované po odeslání žádosti. Soud neshledal žádný důvod se od tohoto posouzení odchýlit, tím spíše, že žalobce v žalobě s tímto dřívějším posouzením zdejšího soudu nijak konkrétně nepolemizuje a nepředkládá žádnou argumentaci, která by snad měla soud vést k přehodnocení jeho dřívějších závěrů. Soud má proto za to, že policie vyvíjela řádné úsilí za účelem získání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění i za účelem samotné realizace vyhoštění.
32. Lze tak uzavřít, že žalovaná nebyla při realizaci správního vyhoštění žalobce pasivní a že zdržení při jeho realizaci bylo způsobeno jinými skutečnostmi, které nelze klást k tíži žalované (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2016, č. j. 3 Azs 283/2015-62). Vedle žádosti Velvyslanectví o odklad již připraveného vyhoštění na 26. 5. 2022, doručené žalované na poslední chvíli, lze připomenout, že zásadní podíl na celkové délce svého zajištění má žalobce, který přicestoval bez cestovních dokladů a předchozí realizaci vyhoštění dne 24. 4. 2022 zmařil svým jednáním při odletu (viz též předchozí, výše citované, rozsudky zdejšího soudu).
33. Závěrem soud dodává, že výčet právních předpisů uvedený v úvodu žaloby, který není nijak navázán ke konkrétním skutkovým okolnostem ani právním argumentům uvedeným v žalobě, nesplňuje požadavky kladené judikaturou na žalobní bod (viz např. rozsudky rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, nebo ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud se jimi proto nezbyl.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

34. Jelikož soud neshledal žádný žalobní bod důvodným a z obsahu spisu nezjistil žádnou vadu řízení, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšné žalované nevznikly v řízení žádné náklady překračující běžné náklady úřední činnosti.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. června 2022

Karel Ulík, v. r.
soudce